

Sygn. akt II Ka 310/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Ossolińska-Płes

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Czeluśniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lipca 2013 r.

sprawy obwinionego **M. B.** o wykroczenie z art. 98 kw w zw.z art. 23 ust. 1 p 3 lit. a b

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 27 lutego 2013 r., sygnatura akt II W 1217/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę **przekazuje** Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 310/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt II W 1217/12 uznał obwinionego M. B. za winnego tego, że w dniu 8 marca 2012 r. ok. godz. 06:20 w R. na ul. (...) poza drogą publiczną kierując samochodem ciężarowym m-ki R. nr rej. (...) wraz z naczepą marki S. o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania uszkadzając pojazd marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą marki F. o nr rej. (...). Czynnem swoim spowodował zagrożenie bezpieczeństwa innych osób, tj. popełnienia czynu z art. 98 kw i za to na mocy powołanego przepisu skazał go na karę grzywny w kwocie 300 zł, nadto zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 617,90 zł tytułem zryczałtowanych wydatków oraz w kwocie 30 zł tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony M. B., który nie precyzując podstaw odwoławczych wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku zarzucając, iż Sąd wydając wyrok oparł się tylko i wyłącznie na zeznaniach p. J. N. i błędnej opinii rzeczoznawcy ds. techniki samochodowej, a pominął okoliczności przytoczone w zeznaniach obwinionego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego zasługuje na uwzględnienie.

Analiza akt przedmiotowej sprawy wskazuje, że wyrok wydany przez Sąd I instancji jest przedwczesny.

Słusznie zauważa skarżący, iż postępowanie dowodowe nie miało charakteru kompleksowego, ograniczało się w zasadzie do przesłuchania świadka J. N. (2) oraz przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego.

Weryfikując ten ostatni dowód wskazać należy, że biegły w zasadzie nie odniósł się do wersji wydarzeń prezentowanej przez M. B., a konkretnie nie zajął stanowiska czy w okolicznościach podanych przez obwinionego na samochodzie marki V. mogły powstać opisane w protokole oględzin i uwidocznione na dokumentacji fotograficznej uszkodzenia.

Rację ma również autor apelacji, podając, że w toku postępowania nie zabezpieczono wykresów z tachografów obu pojazdów, co niewątpliwie pomogłoby w rekonstrukcji przebiegu zdarzenia, nie podjęto ponadto próby ustalenia osób, które były świadkami przedmiotowej kolizji. Tymczasem z relacji obwinionego (k. 92) wynika, że bezpośrednio po zajściu rozmawiał z mężczyzną, który widział jego przebieg.

Mając na uwadze ogół wskazanych wyżej mankamentów Sąd Okręgowy zmuszony był uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (art. 437 § 2 kpk , art. 449, art. 456 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow).

Rzeczą tego sądu będzie zweryfikowanie wyjaśnień obwinionego, po uprzednim uzyskaniu wykresów z tachografów samochodów uczestniczących w kolizji, przeprowadzeniu uzupełniającej (ustnej lub pisemnej) opinii biegłego, ustalenie danych, a następnie przesłuchanie w charakterze świadka kierowcy samochodu ciężarowego, który tuż po zajściu rozmawiał z obwinionym.